

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2095/2025
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ обоје ..., чији је пуномоћник Иван Јевтић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 810/24 од 10.09.2024. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Вишег суда у Пожаревцу Гж 810/24 од 10.09.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пожаревцу П 1544/22 од 16.05.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је примарни тужбени захтев, па је наложено туженима да стручно и под надзором грађевинског стручњака изврше поправку ограде која се налази на кп бр. ... уписане у А листу непокретности број ... КО ..., чији је власник тужилац тако што ће дрвене стубове вратити у стање у коме су били пре ископа канала за одводњавање, односно тако што ће насути количину земље која је ископана, па дрвене стубове поново укопати у земљу и на њима фиксирати плетену пластифицирану металну жицу. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 515.886,43 динара.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу Гж 810/24 од 10.09.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 403. став 1. и став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 78/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 05.11.2019. године. Вредност предмета спора (означена у тужби) је 288.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог ВВ није дозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**